

Aksel Larsen: Afbrydelser generer ikke mig, maaske generer de Forretningsordenen. Hvis de ærede Afbrydere fra socialdemokratisk Hold, hvem jeg er taknemmelig for Afbrydelser, ønsker at diskutere Spørgsmaalet Tyskland, saa vær saa god. Jeg taler ved ikke saa faa offentlige Møder rundt omkring i Landet i denne Tid, men det er umuligt at faa en eneste socialdemokratisk Rigsdagsmand til at komme til de Møder; de tør simpelt hen ikke, fordi de ved, at de ikke kan staa sig i Debatten. Denne Bemærkning gælder ikke mindst de ærede Medlemmer Hr. Hartvig Frisch og Hr. Bomholt.

Saa fortsatte det ærede Medlem Hr. Pürschel. Han kredsede om forskellige fortrængte Komplekser — det kan man maaske ikke sige ret meget til, det er jo hans gode Ret, saa længe Forretningsordenen indrømmer ham det —, og disse Komplekser er Skyttekorpserne, som han godt føler der er noget galt med, ellers vilde han ikke beskæftige sig saa meget med dem, og det er Dommen i Traverbane-Sagen, hvor det ærede Medlem selv reelt blev dømt. Hvad angaar Skyttekorpserne, er det jo aldeles ingen Betryggelse, at de siger, at de vil ikke bruges i indre Uroligheder. Det, der er Spørgsmaalet, er, om de kan bruges i indre Uroligheder, og det, der er Spørgsmaalet, er: Hvorfra stammer deres Medlemsstab socialt, og paa hvilken Side vil den være tilbøjelig til at stille sig i Tilfælde af saadanne indre Uroligheder? Jeg tror, at en eller anden konservativ Fører — Navnet erindrer jeg ikke i Øjeblikket — i en Debat har sagt noget om, at dette med, at man kunde vælge en Diktator, og saa skulde han afgaa, naar man ikke var tilfreds med ham, var ingen Sikkerhed, for sæt, han ikke afgik. Nu vel, det er heller ingen Sikkerhed, at Skyttekorpserne har sagt, at de ikke vil bruges, for sæt, de har skiftet Mening den Dag, Vaabnene kan bruges.

Hvad angaar Tilfældet fra Tønder, er der det at sige til det, at naturligvis kan en Generalauditør tillade sig at forvrænge Kendsgerninger. Det er slaaet fast ved Retsforhandlingerne, at Arbejderne i Tønder ikke var bevæbnede, men da Nazisterne trak deres medbragte Vaaben og slog løs paa Arbejderne med dem, saa skaffede Arbejderne sig i Selvforsvar nogle Gærdestaver og lignende Ting og slog fra sig med dem. Det er Sandheden om Sammenstødet i Tønder, og den er det ærede Medlem Hr. Pürschel bekendt, men naturligvis vil det ikke være gunstigt for hans Opfattelse,

hvis dette trænger igennem, og derfor forsøger han nu at benægte Fakta.

Saa kommer jeg til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro. Jeg stillede det ærede Medlem det Spørgsmaal, hvad han mente med Bemærkningen om Fremskridtet og de 14 og 16 Aar, og det gik, som jeg ventede: det ærede Medlem havde ikke det fornødne politiske Mod til at svare. Det er forstaaeligt, for Samarbejdet mellem Venstre og Socialdemokratiet er jo dog saa intimt, at man ikke ønsker at bringe Vaabenfællerne i Klemme. Det, som enhver ved, men som det ærede Medlem altsaa ikke havde Mod til at udtale, er, at denne Ændring i Loven betyder en Favorisering af Spejderkorpserne, men det vilde ikke være behageligt, om det blev sagt her aabent, lige efter at den socialdemokratiske Ordfører tilsyneladende har taget Afstand fra Spejderkorpserne. Det var i øvrigt den mest mærkværdige Afstandtagen, jeg har været ude for. Han sagde først, at Spejderkorpserne selvfølgelig ikke er politiske, og derpaa, at de selvfølgelig ikke er upolitiske. Saa har enhver faaet sit, Regeringen og dette Forlig har faaet sit, og den socialdemokratiske Ungdom har faaet sit, og det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen mener, at han har klaret sig storartet.

Maa jeg i øvrigt sige angaaende denne Enhedsfront mellem Venstre og Socialdemokratiet, at jeg for mit Vedkommende burde være spændt paa, hvad der staar i „Socialdemokraten“ i Morgen. Men det er jeg ikke. I længere Tid har man jo sejlet rundt under Mærket: Enhedsfront mellem Kommuniste og Konservative, fordi det er sket nogle Gange, som det øjensynlig vil ske ved Afstemningen om en af disse Love, at de Konservative og Kommunisterne stemte imod — hvert Parti ud fra sine — og vidt forskellige — Forudsætninger. Og da det forleden skete, at der her i Tinget blev vedtaget en Lov med socialdemokratiske og konservative Stemmer, medens vi sammen med Venstre stemte imod, atter ud fra stik modsatte Forudsætninger, tænkte jeg, at nu vilde man skrive: Modbydelig konservativ-socialdemokratisk Enhedsfront. Men der var Kludder i Maskineriet i Farimagsgade, og Overskriften kom til at lyde: Infamt Samarbejde mellem Venstre og Kommunisterne. Altsaa er det givet, at i Morgen har man fundet den oprindelige staaende Rubrik frem, og der vil i Morgen staa i „Social-Demokraten“: Enhedsfront mellem de Konservative og Kommunisterne.

Men Folk, som er saa aandelig fattige,